

גיליון מס'
260

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת ויקהל פקודי

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

סובארו מְשַׁכְּלֶלֶת

יכל להוצר במקרה? אם אני לוקח כוס וזורק אותה לרצפה, מה הסכוי שמהשברים שְׁלָה יצא 'מגן דוד'??
האם ראיתם פעם סדר בלי מסדר?? האם ראיתם פעם יצור או מוצר, בלי שמישהו יצר אותו??

מבשרי אַחְזָה אֵלוֹהַ

איוב צועק ואומר: "ומבשרי אַחְזָה אֵלוֹהַ" (איוב יט, כו) - מתוך הגוף שלך, יהודי יקר, אֵתְהָ רוֹאֵה אֵת בּוֹרֵא עוֹלָם. לא מהרצאות, לא משקופיות, לא מרבנים טובים ומדוהימים שֵׁיִשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁוִּיכִיחוּ לְךָ שֵׁיִשׁ בּוֹרֵא עוֹלָם - אֵלָא מִהַבְּשׂוֹר שֶׁלְךָ.

מהמח שֶׁלְךָ תִּכְבֵּר אֵת בּוֹרֵא עוֹלָם!

הַמְדַעְנִים עֲדִין לא יודעים לחקור אֵת הַמּוֹחַ! בְּקִשִּׁי הֵם מְצַלְחִים לַמְּפּוֹת אוֹתוֹ - לְהַגִּיד אֵלּוּ חֻלְקִים יֵשׁ בּוֹ. בַּמּוֹחַ שֶׁלְךָ, יְהוּדִי יָקָר, יֵשׁ עֲשָׂרָה מִלְיָאָרְד קִישׁוּרִיּוֹת שֶׁל תַּאִים שֶׁאֶחָד מֵתַחֲבָר לְחֲבָרוֹ. שָׂאֵם תָּא אֶחָד מֵתַחֲבָר בְּטֵעוֹת עִם תָּא אַחֵר - בְּמִקּוֹם לְהָרִים יָד שְׂמָאל אֵתְהָ מְרִים יָד יְמִין! - - -

הָאֵם אֵינְנו רוֹאִים פֶּה יְצִירַת מוֹפֵת? הָאֵם אֵינְנו שׂוֹאֲלִים אֵת עֲצָמְנו: "מִי בְרָא אֵלֶּה?!"

מִי בְרָא אוֹתְךָ יְהוּדִי יָקָר? מִי בְרָא אֵת הַיְצִירָה הַמְדַהִימָה שֶׁנִּקְרָאת 'גּוֹף הָאָדָם'?

הַיּוֹם יֵשׁ מְצַלְמַת HD, מְצַלְמַת תְּלַת-מִימָד - מִי יִצֵּר אֵת שְׁתֵּי הָעֵינַיִם שֶׁלְךָ, הַמְצַלְמוֹת הַמְקוֹצְעוּת בְּיוֹתֵר שֶׁבְּעוֹלָם? לֹא רַק שֶׁאֵתְהָ רוֹאֵה בְּהֵם בְּתַלַּת-מִימָד, אֵתְהָ גַם קוֹלֵט מִכָּל הַזְּוִיּוֹת! וְכֹאשֶׁר טַס לְךָ מִשְׁהוּ תוֹתֵךְ הָעֵינַיִם, לִפְנֵי שֶׁהוּא נִכְנָס אֵתְהָ סוֹגֵר אֵת הָעֵינַיִם בְּאֶפֶן אוֹטוֹמָטִי!

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

בְּאֶחָד הַשְּׁעוּרִים אֶמְרָה לִי אֵשֶׁה אַחַת: "תִּרְאֶה לִי אֵת בּוֹרֵא עוֹלָם!"

אֶמְרֵתִי לֵה: "אֲנִי אֶרְאֶה לְךָ אוֹתוֹ - אֵת לֹא תִרְאִי אוֹתוֹ מִמֶּשׁ, אֲבָל תִּדְעִי שֵׁיִשׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם."

בְּשַׁנַּת 1969 נִחְתּוּ עַל הַיִּרְחַ שְׁלוֹשָׁה אֶמְרִיקָאִים בְּחֻלְלִית 'אֶפּוֹלוֹ 11'. נִיל אֶרְמִסְטֵרוֹ - נָג - הָאֶסְטְרוֹנֹאוֹט הָרֵאשׁוֹן שֶׁצָּעֵד עַל הַיִּרְחַ, כָּל הָעוֹלָם הִיָּה בְּהִתְגַּשְׁוֹת אֲדִירָה - פֵּעַם רֵאשׁוֹנָה שֶׁרָגַל אָדָם דּוֹרְכַת עַל הַיִּרְחַ!

תָּאָרוּ לְעֲצָמְכֶם, שְׁנִיל אֶרְמִסְטֵרוֹנָגְ מַגִּיעַ לַיִּרְחַ וּמוֹצֵא שֵׁם מְכוֹנִית 'סוֹבָאָרוֹ'. הוּא רוֹאֵה אֵת הַסוֹבָאָרוֹ הַזֹּאת וְאוֹמֵר: 'יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד!' - הוּא פּוֹתַח אֵת הַבְּגָאוֹ וּמוֹצֵא בְּפָנִים 'סוֹבָרִית קִטְנָה'. פְּתָאוֹם ה'סוֹבָרִית הַקִּטְנָה' קוֹפְצַת מֵתוֹךְ הַבְּגָאוֹ, וּבְאוֹתוֹ רָגַע יוֹצֵאת מִשְׂאֵבַת דְּלָק מֵתוֹךְ הַסוֹבָאָרוֹ הַגְּדוֹלָה, וּמֵתְדַלְקַת אֵת ה'סוֹבָאָרִית הַקִּטְנָה'!

אֵת כָּל זֶה רוֹאֵה נִיל אֶרְמִסְטֵרוֹנָגְ, וְהוּא אוֹמֵר: "נִרְאֶה שֶׁעֲבָרָה כָּאֵן אִיזוֹ חֻלְלִית קִטְנָה וְיִצְרָה פִּיצוּץ, מְזֶה הוֹפִיעָה לָהּ הַסוֹבָאָרוֹ הַגְּדוֹלָה. וְאִיזוֹ מְשַׁכְּלֶלֶת הִיא - מוֹצֵיָא 'סוֹבָאָרִית קִטְנוֹת' - הַפְּלֵא וּפְלֵא!"

אֵם נִיל אֶרְמִסְטֵרוֹנָגְ הִיָּה יוֹרֵד לְמִטָּה וְאוֹמֵר: "חֲבָרָה, תִּשְׁמְעוּ, נִרְאֶה שְׁגָם לְמַעֲלָה יֵשׁ פִּיצוּצִים רְצִינִיִּים, אֲבָל שֵׁם זֶה יוֹצֵר מְכוֹנִיּוֹת סוֹבָאָרוֹ מְשַׁכְּלֶלוֹת" - מָה הִיוּ עוֹשִׂים אֵתוֹ הַחֲבָרִים? לְכָל הַפְּחוֹת, הִיוּ שׂוֹלְחִים אוֹתוֹ לְבִדְיָקָה פְּסִיכִיאָטְרִית!

אֵם עַל סוֹבָאָרוֹ עִם גְּלָגְלִים - בְּסֶךְ הַפֶּל חֲתִיכַת פַּח - אֲנַחְנוּ מְבִינִים בְּשֶׁכֶּל פְּשוּט וְהִגְיוֹנִי שֶׁלֹּא יִתְכַן שְׁזֶה נוֹצֵר מִפִּיצוּץ, מָה נֹאמֵר עַל עֵט פְּרָקֵר... מִי הֵבֵן אָדָם שֶׁיְבּוֹא וְיִגִּיד - 'עֵט פְּרָקֵר

קמחא דפסחא כבר נתת?

פרטים בגב העלון...

זמני כניסה ויציאת השבת הזמנים לפי לוח "אור החיים"				
י-ם	ת-א	ח-ס	ב-ש	
17:30	17:27	17:28	17:29	כניסה:
18:22	18:19	18:20	18:21	יציאה:
19:04	19:01	19:02	19:03	ד"ת:

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:10

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

כה מתאימים הדברים למי שאמרם

בהספדו על הראשון לציון הגרב"ץ עזריאל זצ"ל (מאור ישראל דרושים עמ' ר"צ), עמד מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל על דמותו של מנהיג וכך כתב בלשונו הזהב: "יש מנהיג גדול בתורה שאינו יכול להנמיך קומתו לְחֻשָּׁב טובת הציבור וההמון הפשוט, אך הוא נורא על כל סביביו החופפים אותו, אלו התלמידי חכמים שבדור מתחממים לאורו, ואילו ההמון הרחב נשארים כצאן בלי רועה. ויש להיפך. אך המנהיג הדגול אשר ה' חפץ ביקרו, זה היודע להנהיג את כל שכבות העם, כשנמצא בין תלמידי חכמים גדולים בתורה, ימצא מקום להתגדר בחידושים ופולפולים עמוקים כמדתו לכל רוח, וכשימצא בין דלת העם, כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף באורך רוח ובהסבר פנים בדברי אגדה המושכים לב כל אדם, וימצא מסלות בלבבם, הכל לפי השומעים, וכאב את בן ירצה".

שאלות ותשובות
מאת סוהר הרה"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: האם נשים חייבות לברך ברכת האילנות?

תשובה: גם נשים צריכות לברך ברכת האילנות ויכולות לברך ביחיד ואינם צריכות מניין חזו"ע פסח עמ' י.

שאלה: האם אפשר לברך ברכת האילנות על עצים שהם עדיין ערלה או מורכבים?

תשובה: גם על עצים ערלה אפשר לברך. אולם עצים מורכבים עדיף שלא יברך, ולכן יחפש לכל הפחות עץ אחד שוודאי אינו מורכב כגון זית או רימון חזו"ע שם עמ' טו יט.

שאלה: מי שמסופק אם בירך כבר ברכת האילנות השנה האם יברך שוב?

תשובה: אם מסופק אם כבר בירך אינו יכול לברך שוב שספק ברכות להקל ויכול לומר לחבירו שיוציא אותו.

שאלה: כמה אילנות צריך שיהיה כדי לברך ברכת האילנות?

תשובה: לפחות שני אילנות וגם אם הם מאותו המין כגון שני עצי זית מותר לברך והמהדר במצוות יברך על כמה מינם שונים, ותבוא עליו ברכה. חזו"ע שם עמ' יד.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

הערכות אחרונה לליל הסדר

שלום בית בליל הסדר

הרבי מאפטא, המכונה 'אוהב ישראל', היה זהיר באופן מיוחד מפני חשש של חמץ בפסח. בביתו ידעו, שאפילו כאשר התעורר חשש קל שבקלים בנושא זה, היה פוסק לחומרא.

במיוחד היה מקפיד על שלוש המצות שמהן היה אוכל בליל-הסדר. אף שגם יתר המצות שעלו על שולחנו בכל ימי החג כשרות היו למהדרין מן המהדרין, הרי על אותן שלוש מצות היתה הקפדתו חמורה בתכלית החומרה. הוא עצמו היה מתעסק באפייטן ולא נתן לאיש להתקרב אליהן. מיד בתום אפייטן היה אורזן באריזה כפולה ומשמרן בפניה מיוחדת, בחדר מיוחד שהותקן לקראת החג לאחסון מצות אלה וכל יתר המצות.

מדי שנה היו כמה מהחסידיים הקרובים של הרבי מוזמנים לסעוד עמו על שולחן הסדר. עריכת הסדר נעשתה ברוב עם, ומובן שההכנות לקראת הסדר היו רבות.

באותה שנה היו מספר האורחים המוזמנים רב במיוחד, וההכנות לחג היו בהתאם. הרבנית טרחה ועמלה סביב הצוות שעסק במלאכת הבישול, ובמקביל ניצחה ביד רמה גם על אלה שעסקו בשאר ההכנות: סיווד הקירות, מירוק הרהיטים, התקנת החצר, ועוד.

מנהג יפה היה בעיר אפטא, שבימים הסמוכים לחג היו עוברים גבאי הצדקה מבית לבית ומלקטים מצרכים שונים לעניי העיר. בראש ובראשונה, היו אוספים מצות, שכן לא זו בלבד שאכילתן היא חובה מן התורה, אלא שהן גם היקרות ביותר מתוך כל מצרכי הפסח. לא נמצא בית בכל העיירה שהגבאים התדפקו על דלתותיו ולא נענו ברצון וביד נדיבה. גם על ביתו של הרבי לא פסחו הגבאים, כמובן. כשהגיעו לבית הרבי היו ידיה של הרבנית

שהדריכה אותה לא לספר לבעלה על עניין המצות. קודם לכן, כשהגיע זמן אכילת המצה, החסירי לבה פעימה, אך מיד נרגעה. התנהגותו של בעלה לא חרגה מהרגיל. הוא נטל בידי את המצות, בירך עליהן בכוונה רבה כהרגלו, כאילו לא אירע דבר. ליל-הסדר עבר בשמחה ובהתרוממות-רוח.

ימים אחדים לאחר הפסח הופיע אותו זוג צעיר בביתו של הרבי. הם סיפרו על המריבות שנתגלעו ביניהם בפסח האחרון וביקשו את עצתו. הרבי ביקש לשמוע מה אירע, והשניים סיפרו לו על המריבה הגדולה שפרצה ביניהם בנושא "המצצה השרויה".

הרבי הרהר קלות, ולפתע פנה אל שמשו וביקשו לקרוא לרבנית. הרבנית נכנסה פנימה תמחה במקצת. "ספרי להם בבקשה אילו מצות אכלתי השנה בליל הסדר", פנה אליה הרבי.

לשונה של הרבנית דבקה לחיקה. לבה הלם בקרבה: האמנם ידע בעלה? האם רוח-הקודש פיעמה בו? בלית-ברירה נאלצה הרבנית לחשוף את סיפורן האמיתי של המצות.

פנה הצדיק מאפטא אל הבעל הצעיר ואמר: "רואה אתה, אני, שהקפדתי על הידור המצות בליל-הסדר ידועה לכל, אכלתי השנה מצות רגילות, ככל האדם, ולא פציתי פה. ידעתי גם ידעתי, אך החרשתי כדי לא להפר את שלום הבית.

ראוי היה גם לך, שלמרות הקפדתך לא לאכול 'שרויה' בפסח, תמצא את הדרך לשכנע את רעייתך, בנועם ובסבלנות, ללכת בדרכך ולא להפר את שלום ביתך בחג הפסח.

מיהרו שני בני הזוג להתפייס, ופנו לביתם שמחים ואוהבים כבראשונה.

הודעה חשובה לאוהבי תורת 'הזרע שמשון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המכאור את 'הזרע שמשון', ולהפיצים בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להידברות 073-222-1250 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

מלאות עבודה. היא הורתה לאחד השמשים לגשת לחדר המצות ולקחת מן המצות שלוש מצות עבור גבאי הצדקה. העבודה לפנייה הייתה רבה והיא לא הלכה לבדוק אילו מצות מסר השמש לְגַבָּאִים.

הגיע ערב החג והרבנית ניגשה לעריכת השולחן. והנה, שומו שמים - המצות המיוחדות של הרבי נעלמו. ליבה של הרבנית פג. במהירות שחזרה את כל מה שאירע והבינה כי השמש, בתום-לבו, בחר דווקא במצות המיוחדות של הרבי כדי לתתם לגבאים!

לבה של הרבנית נפל בקרבה. דבר כזה טרם אירע בבית. מה תעשה עתה? כיצד תוכל לספר זאת לרבי? במחשבה מהירה החליטה להעלים את הדבר. הן ממילא אין כל אפשרות להשיב את הנעשה. מדוע אפוא להסב לרבי עוגמת-נפש מיותרת! נטלה הרבנית שלוש מצות אחרות והניחה אותן מול מקום מושבו של הרבי.

בעיר אפטא התכוון לקראת הפסח זוג צעיר. זה להם הפסח הראשון לערוך את החג בצוותא. בערב החג, משנכנס הבעל למטבח, מצא את רעייתו עוסקת בהכנת קניידלאך מקמח מצה. אחדים מהקניידלאך כבר התבשלו בתוך סיר המרק.

הבעל, שהיה ירא-שמים ונזהר כל ימיו ממצה שרויה, נרעש ממראה עיניו והרים קול זעקה: "שרויה בפסח!" הרעיה הצעירה הגנה על עצמה בטענה כי אָמָה וסבתה אף הן אכלו 'שרויה' בפסח. הבעל התכעס וצעק שלא העלה על דעתו שצריך להבהיר דבר פשוט כל-כך, שבפסח אין אוכלים 'שרויה'.

אולם האשה עמדה על שלה והצהירה כי לא תשנה ממנהג אימותיה. גם הבעל לא אבה לוותר. הרוחות בבית התלהטו. בהגיע ליל הסדר היתה האווירה בבית הזוג הצעיר עגומה למדי. הבעל לא אכל מתבשיליה של רעייתו, והביט בלב מתפלץ בקניידלאך העולים על השולחן.

בביתו של הרבי מאפטא, היתה אווירת ליל-הסדר עילאית ומרוממת. הרבנית שמחה על התבונה

אהבה כנה?

בשבוע שעבר דיברנו על כך שהקשר עם הילדים צריך להיות מושתת על אהבה אמיתית ואמון כנה ולא על משחקים.

לילדים שלנו ישנם חושים מאוד רגישים לעניין זה... הם מרגישים אם ההורה 'משחק אותה' וסתם אומר שאכפת לו... הם מרגישים טוב טוב היכן הם נמצאים בסדר עדיפויות של ההורה. האם העבודה באה לפניו, או החברה בחוץ... ובהתאם יהיו היחסים.

ההשקעה שלנו באוצרות הקטנים הללו צריכה להיות מכל הלב, אמיתי ככל שניתן, ולהשקיע באמת- זמן, מחשבה, יצירתיות - כל ילד הוא עולם ומלואו. לכל ילד יש את הכלים המיוחדים שצריך לעבוד איתם בכדי להגיע לליבו ולבקוע את כל החומות, עד שמגיעים לרגש הפנימי ביותר... בכדי לדעת מהם הכלים המיוחדים בכל נשמה ונשמה - דרושה שימת לב ועדיפות עליונה, למרות כל היומיום העמוס והשגרה המבורכת... והפרי שיוצא מכך הוא מתוק לאין שיעור. ומשתלם בוודאות. להיות קשורה באמת לילד שלך, לאהוב אותו באמת וליצור איתו קשר פתוח עם אמון ואהבה - זה לא מה בכך בדורנו. ילד שחש כך עם הוריו, ברגע שיחווה ניסיונות בחוץ (וכנראה שכולם חווים בעוצמות כאלו או אחרות) - דיוקן הוריו יעלה במוחו, וזה מה שיעזור לו להתגבר על ניסיונות, משום כבוד והערכה אליהם, משום אהבה וחוסר רצון לצער אותם. שנזכה.

אך - מה נעשה אם האהבה והפתיחות המדוברת היא לא בדיק מנת חלקנו? והזמן למחשבה יצירתית ממש לא נמצא? ישנן אימהות צדיקות וטובות, שגדלו בכל מיני סוגי בתים, עם חסכים כאלו או אחרים, עם אבא או אמא כזה או אחר, שזמן הילדות או הבגרות של אותה אמא גרם לה להיות אולי פחות אמפטית, אולי פחות רגישה, פחות מחבבת ומנשקת ומביעה אהבה... ישנן סיבות רבות לכך, בדרך כלל הן נעוצות חזק בלוח ליבן מהעבר.

לא נחפור בעבר כי השאלה החשובה ביותר היא - מה עושים מכאן ואילך? כיצד מתגברים? האם זה אבוד במצב כזה?

ישנן נשים שבוודאי קוראות ונחמד להן לדעת שצריך לאהוב באמת את הילדים, וגם להראות להם את זה, לדבר איתם בפתיחות, להקדיש מחשבה באילו כלים להשתמש בכדי להגיע לכל ילד - אבל - קשה להן. אין זמן מיותר, או פשוט לא בא להן בטבעיות החום והאהבה, הנתניה והמחשבה... אין את האוטומט של חיבוקים ונשיקות. בשכל אפשר להבין הרבה טיפים, אבל בפועל - זה לא תמיד פשוט לביצוע.

בכל מצב נדע, שאף פעם מצבנו לא אבוד. גם אם הילד כבר גדול, גם אם אין לנו סבלנות וכוח... לא משנה באיזה מצב, אין ייאוש בעולם כלל. זה הכי חשוב לדעת. הקב"ה, ברא ומנהל את העולם, הוא יודע איזו אמא מתאימה בכל בית. הוא תכנן וברא את העולם ויודע איפה מתאים לילדים שלך לגדול ומה לראות במהלך החיים.

האופי שלך מותאם בדיוק לצורה שאת צריכה לגדל בה את ילדיך, זה הכי טוב עבורם. בראש ובראשונה, תקבלי את עצמך ותאהבי את מה שהקב"ה נתן לך במתנה. כי לכל אחת יש את המעלות והחסרונות שלה. לאחר קבלה ואהבה עצמית, ניתן לשמוע וללמוד איך ניתן להשתפר...

כל אחת יכולה לנסות להשתפר בנקודה שהיא מרגישה שחשובה לה ולביתה. אם זה בהפגנת חום ואהבה לילדיה - לעשות זאת בהדרגה, גם אם זה קשה, הכול עניין של עבודה מאומצת ושינוי הרגלים. לא להגיד "ככה אני" וזה... אלא לשבור את זה. בהתחלה מחבקים בכוח, רק כי אני מבינה בשכל שזה טוב, גם אם זה לא בא לי אוטומטית (וזה לא מרוע!), מחבקים ומנשקים גם בלי חשק. לאחר קביעות זמן מסוים, זה כבר נהיה חלק ממך וממערכת היחסים בבית, והילד מתרגל לחוות חום ואהבה. ואם קשה לך לדבר פתוח עם הילדים, לשתף או בכלל לדבר... לנסות לאט לאט להתרגל ולהיפתח, לשתף את הילדים בדברים שעוברים עלייך (בהתאם לגילאים), בכדי ללמד אותם שיח פתוח ושיתוף. גם לזה מתרגלים, ופתאום זה נהיה נחמד. ככל שמתנסים יותר ויותר זה ייפתח להרגל בבית. אל תפחדי מעבודה קשה, לך נוצרנו. הקב"ה רואה את ההשתדלות והעמל ובוודאי מחיש את התוצאות. שבת שלום!

לרכישת הספר 'תוכן רצון אהבה' מאת מחברת הטור: 0583266571

כבודם של ישראל

"המלאכה היתה דיים לכל המלאכה לעשות אותה והותר" (לו. כז)

האור החיים הקדוש מצביע בפסוק זה על סתירה לכאורה. מצד אחד מורה המלה "דיים" על מדה מספקת, ומצד שני המלה "והותר" מראה על עודף. "ב" דברים הופכיים, אם דיים אינו הותר, ואם הותר אינו דיים...".

ומתוך האור החיים: "ואולי ישמיענו הכתוב חיבת בני ישראל בעיני המקום, כי לצד שהביאו ישראל יותר משיעור הצריך, חש ה' לכבוד כל איש שטרחו והביאו, ונכנס כל המובא בית ה' במלאכת המשכן. וזה שיעור הכתוב, והמלאכה אשר ציוה ה' לעשות במשכן, הספיקה להיכנס בתוכה כל המלאכה שעשו בני ישראל, הגם ש'הותר', פירוש שהיה יותר מהצריך, הספיק המקבל לקבל יותר משיעורו על ידי נס".

כלומר, נעשה נס, וקיבל המשכן כל מה שנידבו ישראל למרות שהיה כבר די, רק על מנת לשמור על כבוד בני ישראל, לבל יחושו אי נעימות ואכזבה לאחר שטרחו והביאו.

ואם משמים מקפידים כך על כבודם של ישראל, קל וחומר שאנו צריכים להיזהר ולהישמר על כבודו של כל יהודי.

רגישותו של הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל לכבודו של כל אדם מישראל, היתה מן המפורסמות. מדותיו האצילות וחכמתו המיוחדת, באו לידי ביטוי פעמים רבות כאשר הדבר נגע לכבודו של אחר.

בימי צעירותו של הרב, שנה אחת ביום ראש השנה, לאחר שכבר התפלל בעצמו במנין ראשון עם הנץ החמה, הגיע הרב לבית הכנסת 'צופיף' שבשכונת הבוכרים בירושלים, על מנת להשתתף בשמחת בר-מצוה של אחד ממכריו.

לאחר קריאת התורה, הגיעה העת לקיים מצות היום ולתקוע בשופר. התוקע עלה לבימה, קרא את הלשם יחוד', בירך בכונה ונשף בשופר. אך לשוא. מפיו יצאו נשיפות מאומצות, אולם אפילו לא תקיעה הגונה אחת.

התוקע נלחץ מעט, והחליף את השופר שבידו בשופר אחר, אולם גם בו לא הצליח לתקוע. ניסה שוב ושוב, ובינתיים החל הקהל לאבד את סבלנותו. הדבר היה מלחיץ בעיקר מפני שהיו אלו התקיעות הראשונות הסמוכות לברכה, והיה בכך חשש הפסק וברכה לבטלה...

ראה כך הרב, והבין שמדובר כאן "במקום שאין איש...", קם ממקומו, וניגש אל התיבה, נטל את אחד השופרות שהיו מונחים לפני התוקע, קרבו לפיו, ותקע.

להפתעת כולם, מן השופר בקעו תקיעות חלקות וחזקות, ואנחת רוחה נשמעה בצבור.

אולם אז, כעבר כמה תקיעות, לאחר שכבר לא היה חשש הפסק בין הברכה לתקיעות, זיף הרב בכונה את התקיעות, ועשה עצמו כאילו אינו מצליח לתקוע בשופר (כדי שהצבור יחשוב שהבעיה נעוצה בשופר ולא בתוקע...).

כאשר הבחין כי התוקע מעודד מעט מכך, הגיש לו את השופר, ורמז לו שינסה עתה לתקוע אולי יצליח, כשהוא מתפלל בלבו: "רבנו של עולם, עזור לתוקע, שלא יבוש בתקיעותיו..."

ואכן, תפלתו של הרב התקבלה. התקיעות מעתה עלו יפה, וכבודו של התוקע הושב לו...

(אוצרותינו מאת הרב עובדיה חן שליט"א).

כוח ההתחדשות הוא כוח עצום לכל משעולי החיים, רק שאין אנו יודעים מגודל הכוח העצום הטמון בכל מעשה שלנו, לדוגמה כאשר יהודי קובע עיתים לתורה, ובא מידי יום לשיעור הוא פעל פועל פעולות עצומות [חוץ מן השכר העתידי וכח הטהרה שהשפיע] הוא התקדם בצעדי ענק, ואם נשאל אותו האם הוא הרגיש? התשובה תהיה שלילית!

כי האדם לא מרגיש שהוא מתקדם, וכך בכל תחום בחיי היומיום. אבל צריך האדם לדעת בכל ליבו שהוא התקדם, הוא התעלה, הוא התרומם.

המשך בעמוד האחרון

סוד הפלג היהודי

בשעה טובה אנחנו מסיימים חומש שמות, ובפרשת השבוע נוסף פרשת 'החודש' וערב ראש חודש ניסן - חודש הישועות והניסים, נדבר בע"ה על כוח ההתחדשות שיש בעם היהודי.

המשך מאמר "מוסר עם סיפור"

וטבחו בבחורים ללא רחם, הפוגרום שנעשה שם היה איום ונורא, הבחור מאיר חדש נפל על רצפת בית המדרש וחברו בנימין שוכב לידו והם מתבוססים בדמם של חבריהם לספסל הלימודים, בנימין לוחש למאיר מה עושים? ענה לו מאיר! אל דאגה, תקבל קבלה והכל יהיה בסדר, וכך הוה.

התרומו להם בנימין ומאיר, פונה בנימין לחברו מאיר, ואומר לו מנין ידעת שננצל?

השיבו מאיר דע לך שכבר יש לי עבר עם מלאך המוות, ואני יודע כאשר מתחזקים זה פועל, כי בדיוק באותו הזמן חזר אלי ההרגשה ל ההצלה במלוא עוצמתה, ואז גיליתי שכן זה פעל בתוכי, רק שזה היה תא רדום והתעורר לחיים.

יקח אדם לעצמו בורג ויעשה עמו סיבוב, הסיבוב לא נראה, אלא שצריך לעשות סיבוב נוסף ועוד סיבוב ואז זה יהיה ניכר, ואם הבורג באורכו הוא עשרה מטרים, הסיבובים צריכים להיות רבים כדי שיהיו ניכרים.

כך בדיוק האדם בחייו, כשהוא לומד או עושה מצוה או התגברות באחד המידות יש לנו הוא פעול את הסיבוב, אף שלא ניכר שידע שהסיבוב נעשה ולכן לא להתייאש גם אם חושב שלא התקדם, צריך לדעת בוודאות שהוא התקדם והוא התעלה.

לכן צריך להתחדש בכל יום, בכל מיני רעיונות איך לפעול ולהתקדם בלא יאוש.

וכך היה המעשה הבא שסיפר אותו בעל המעשה הגאון הצדיק המשגיח רבי מאיר חדש זצ"ל, שבקטנותו היה בשואה הארורה, הלך לתומו בגטו, ובקרבן זווית פגש חיה הולכת על שתיים - חייל גרמני נאצי ימ"ש, הגרמני צמא הדם הסתכל בעיניים בורקות על המראה של הילד, וגרר אותו בגסות ובפראות אל המפקדה כדי להורגו רח"ל, ובבואו אל המפקדה, העמידו בקיר וכיון לעברו את קנה הרובה, וצווח על בצרחות זוז ימינה... כי הגרמני לא רצה לזוז, אלא שהילד היהודי יזוז, והגאון זצ"ל מספר שהוא לא יכל, הוא פשוט התאבן, ומפיו של הגרמני ניתזו קללות נמרצות בפראות מבהילה.

ומספר הגאון זצ"ל שבאותם הרגעים הוא התחנן לבורא עולם שיציל והבטיח הרבה קבלות.

ולפתע נפתח חלון מאחוריו, וראשו של המפקד צץ החוצה, ושאל מה הצעקות האלו, אמר לו החייל הבאתי יהודי כדי להרוג אותו...

המפקד פונה אלה החייל ואומר לו... עזוב אותו, ואל תצעק לי כאן, ובכך ניצלו חייו של הגאון זצ"ל.

אבל הסיפור לא נגמר, הוא המשיך את מסלול חייו, והימים נקפו החודשים חלפו וגם ההרגשה של ההצלה המופלאה, וחשב לעצמו הגאון זצ"ל שמא לא השפיע עלי כל המקרה!?

ולאחר שנים עלה לארץ ישראל, ולמד בישיבת 'חברון' בעיר חברון יע"א, ושם בשנת תרפ"ט נכנסו פראי אדם הערבים ימ"ש לתוך היכל הישיבה

02

צדקה וחם

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ- 700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

"חייב אדם לתת קמחא דפסחא לפני הפסח"

קמחא דפסחא

לעניים בני תורה

כל המעוניין לקיים מצוות "קמחא דפסחא" בהידור
אנו מחלקים חבילות נכבדות הכוללות את צרכי החג.
לנוזקים ולמשפחות מועטות יכולת
מחיר כל חבילה = 300 ש"ח

רח' עוזיאל 41 בני ברק

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים